

โมกใหญ่

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Holarrhena pubescens* Wall. ex G.Don

ชื่อวงศ์ APOCYNACEAE

ชื่อพื้นเมือง ซอที พอแก ลำดี (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน); พุด (กาญจนบุรี); พุทธรักษา (เพชรบุรี); มูกมันน้อย, มูกมันหลวง, มูกหลวง, โมกเขา, โมกทุ่ง, โมกหลวง(ภาคเหนือ); โมกใหญ่ (ภาคกลาง); ยางพุด (เลย); หนามเนื้อ (เงี้ยว-ภาคเหนือ)

ลักษณะ เป็นไม้ต้นขนาดเล็ก สูง 5-10 ม. ทุกส่วนของต้นมีน้ำยางสีขาว

ใบ ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม กว้าง 3.5-14 ซม. ยาว 7-30 ซม. ก้านใบยาว 0.4-1.2 ซม. แผ่นใบบางคล้ายกระดาษ รูปรีหรือขอบขนาน โคนใบป้านหรือรูปลิ้ม ปลายเรียวแหลม หรือเป็นติ่งแหลม ขอบเรียบ

ผิวใบด้านบนและด้านล่างเป็นมัน เกือบเกลี้ยง หรือมีขนสั้นนุ่ม

ดอก ดอกช่อ ออกที่ซอกใบใกล้ปลายกิ่ง กลีบดอกสีขาว บริเวณกลางดอกสีเหลือง

ผล เป็นฝักคู่ ผลแตกแนวเดียว รูปแถบเรียวยาว กว้างประมาณ 0.5 ซม. ยาว 37-45 ซม. ก้านผลยาว 1.6-2.5 ซม. เมล็ดจำนวนมาก มีปีกบาง

ประโยชน์ ปลูกเป็นไม้ประดับ เนื้อไม้เหนียว ไซกบแต่งได้ง่าย ใช้ทำสันแปรง กรอบรูป เครื่องตกแต่งบ้าน เครื่องใช้สอย ได้แก่ ไม้เท้า ด้ามปากกา ไม้บรรทัด ไม้ฉาก ตะเกียบ หวี ของเล่นสำหรับเด็ก เปลือกไม้มีสรรพคุณทางยาเกี่ยวกับการรักษาโรคบิด